

ZIUA MONDIALĂ A TEATRULUI

D

ezvoltarea variatelor forme de solidaritate între oameni aparținând unor țări și orînduiri diferite, dar conștienți că ceea ce îi unește este mai puternic decît ceea ce îi desparte — fapt caracteristic zilelor noastre —, a cuprins și cîmpul larg al artei teatrale.

Ziua Mondială a Teatrului, care se sărbătorește în fiecare an odată cu cei dintîi muguri ai primăverii, face parte dintre manifestările cele mai rodnice ale spiritului de solidaritate al oamenilor de diferite concepții și tendințe, întru promovarea aceluiași scop umanitar.

Arta și oamenii de artă răspund pentru concordanța cu imperativele timpului, și — semn îmbucurător — tot mai numeroși sînt acei artiști care au ajuns la convingerea că teatrul trebuie să slujească pacea și buna înțelegere între popoare, și arta lor să fie închinată omului și înfăptuirilor sale.

În această zi de sărbătoare a teatrului, pe undele care străbat lumea, își vor da întâlnire artiști de pe toate continentele, fiecare purtînd rodul noilor sale descoperiri și fiecare aducînd mărturia crezului său artistic, ca o contribuție la țelul comun: propășirea teatrului în lume.

Se vor auzi, poate, unele voci distonante cîntînd osanale teatrului fără piesă, fără actor și... chiar fără spectator; ecoul cuvîntului „criză” va răsuna și el, destul de des. Din toate mărturiile se vor desprinde însă, cu claritate, profilul teatrului universal contemporan, diferitele sale aspecte, tendințe și impulsuri, cu tot ceea ce frînează sau, dimpotrivă, favorizează mersul lui înainte pe calea progresului.

Cuvîntul țărilor socialiste va fi ascultat, și cu acest prilej, cu deosebită atenție. Prestigiul de care se bucură teatrul sovietic pe plan internațional, interesul pe care-l trezesc înfăptuirile artistice din țările care construiesc socialismul și, între acestea, aprecierea de care se bucură teatrul românesc peste hotare au dovedit, nu o dată, măsura influenței pe care teatrul socialist o exercită asupra mișcării teatrale mondiale.

În acest an, sărbătorirea Zilei Mondiale a Teatrului oferă un nou prilej teatrului românesc de a-și spune temeinic cuvîntul și de a-și aduce contribuția experienței sale la suma de învățăminte pe care, an de an, mișcarea internațională a teatrului se străduiește să le cuprindă și să le valorifice.

La numeroasele întrebări pe care și le pun oamenii de artă, în unele țări, în legătură cu soarta teatrului, cu prezentul și viitorul lui, țara noastră — avînd în

urma sa încă un an de bogate înfăptuiri — își poate îngădui să dea răspunsuri precise. Ele se vor baza pe fapte concrete: noi construcții de teatre, creșterea numărului spectatorilor, succesele creației dramatice originale, apariția unui număr însemnat de animatori de teatru din rândurile actorilor cu experiență și ale bogatei promoții de regizori tineri, progresele înregistrate în domeniul regiei și scenografiei, afirmarea pe toate scenele țării a unui mare număr de actori talentați și perfecționarea continuă a formelor organizatorice care asigură bunul mers al teatrelor — iată doar câteva aspecte ale teatrului românesc, din al căror exemplu se pot trage multe învățăminte și a căror semnificație depășește cadrul mișcării noastre teatrale.

Dacă vom fi întrebați cum de ne sînt necunoscute: șomajul artistic, carența de repertoriu, deruta artistică, indiferența spectatorilor și marasmul material și moral al teatrelor; dacă vom fi întrebați cum de este posibil ca în țara noastră teatrul să păsească din succese în succese, vom răspunde că, într-o țară în care teatrul aparține maselor largi, acestea sînt creierul și inima acestui teatru, sînt brațul care îl îmbrățișează și mina care-l sprijină, sînt forța care-i asigură și prezentul și viitorul.

Calea spre înțelegerea acestor adevăruri este deschisă. Pe această cale pășesc tot mai mulți oameni de artă din diferitele colțuri ale lumii. Înaintînd unii spre alții ne vom întîlni cu certitudine pe același drum, cîndva.

Salutînd Ziua Mondială a Teatrului, salutăm zorile unei zile în care teatrul va fi cu adevărat universal prin contopirea lui întregă cu năzuința de pace și fericire a oamenilor, a popoarelor, a lumii.

Dina Coccea

ÎN SLUJBA CUNOAȘTERII RECIPROCE ȘI A ÎNȚELEGERII INTERNAȚIONALE

Începînd de anul trecut, ziua de 27 martie a devenit Ziua Mondială a Teatrului. Inițiativa, de origine finlandeză, și-a găsit o realizare rodnică datorită eforturilor Institutului Internațional de Teatru (I.T.I.), ale centrelor naționale afiliate acestui organism internațional, precum și ale instituțiilor și oamenilor de cultură de pretu-

tendenți, dornici să stabilească și să consolideze acea cunoaștere reciprocă, necesară progresului artei în lume.